

זוהר פרשת וילך (רפד).

נתבשר יהושע לקבל הארה

ויאמר ה' אל משה הן קרבו ימך למות קרא את יהושע וגו' ואצונו, אמר רבי שמעון כתוב (דברים ב') ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי וגו', הרי נתבאר שאמר ליה הקב"ה למשה, משה מבקש אתה להפוך סדר העולם, הראית מימך שהשמש ישתחוה להלבנה, הראית מימך שתמשול הלבנה בעוד שהשמש קיים, אלא הן קרבו ימך למות קרא את יהושע, ישקע השמש ותשלוט הלבנה^[ט] ולא עוד אלא אם אתה תכנס לארץ תאסוף הלבנה מלפניך ולא תשלוט, ודאי ממשלת הלבנה הגיעה, ולא תשלוט בעוד שאתה קיים בעולם, קרא את יהושע וגו' ואצונו, ומה אמר, הנך שוכב עם אבתיך וגו', ולא מצינו שפקד הקב"ה ליהושע אלא למשה, שא"ל למשה כל מה שנאמר ועזבני והפר את בריתי, וחרה אפי בו ביום ההוא, ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, אם כן מהו אצונו, אלא כך אמר ליה הקב"ה למשה, הנך שכב עם אבתיך וקם, אף על פי שאתה תשכב עם אבותיך, הרי אתה עומד תמיד להאיר להלבנה, כמו השמש שאף על פי ששוקע, אינו שוקע אלא להאיר להלבנה, ואז הוא מאיר להלבנה כאשר ישקע, ועל כן הנך שוכב כדי להאיר, וזה הוא ואצונו, ובכן נתבשר יהושע לקבל הארה, ולכן כתוב הנך שוכב עם אבתיך וקם, להאיר ליהושע, וזהו שנאמר (דברים ג') וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו, הכל להאירו.

זוהר פרשת ויחי (רכג):

בכל יום ויום כרוז יוצא וקורא ואין מי שישגיח

הן קרבו ימך למות, רבי יהודה פתח ואמר, (ישעי' מ"ב) החרשים שמעו והעורים הביטו לראות, החרשים שמעו, אלו האנשים שאין מקשיבים לדברי התורה, ואין מטים אזניהם לשמוע מצות התורה, והעורים, שאין מסתכלים להבין על מה הם מתקיימים, שהרי בכל יום ויום כרוז יוצא וקורא ואין מי שישגיח, שלמדנו כל אותן ימי האיש מעת שנברא ביום ההוא שיצא לעולם, כולם קיימים בקיומם, והולכים ומשוטטים בעולם, יורדים ומזהירים לאיש כל יום ויום בלבדו, וכאשר יום ההוא בא ומזהיר לו, והאיש עושה באותו היום חטא לפני רבונו, יום ההוא עולה בבושה ומעיד עדותו ועומד בלבדו מבחוץ, ולמדנו לאחר שעומד בלבדו הוא ממתין עד שהאיש יעשה עליו תשובה, אם זוכה ישוב יום ההוא למקומו,

זוהר זיו הזוהר

ט. פני משה כפני חמה, שקבל הארה מן התפארת. ופני יהושע כפני הלבנה, שקבל הארה מן המלכות

ואם אינו זוכה יורד יום ההוא ומשתתף עם רוח ההוא שלפני ביתו מבחוץ, ונכנס לביתו ומתתקן באותה הצורה של זה האיש ממש כדי להרע לו, ודר עמו בבית, ויש שמדורו לטוב אם הוא זוכה, ואם לא מדורו עמו לרע, בין כך ובין כך נפקדים אותן הימים והם חסרים, ואין עולים במנין של אותן הנשאים.

וי לאותן רשעי עולם שימיהם בעונותם חסרים

אוי לו לאיש ההוא שמגרע ימיו לפני המלך הקדוש, ולא הניח למעלה ימים להתעטר בהם בעולם ההוא, ולהתקרב עמהם לפני המלך הקדוש, בוא וראה כאשר קרבים אותן הימים לפני המלך הקדוש, אם זכאי הוא זה האיש שייצא מן העולם, הוא עולה ונכנס באותן הימים, והם בגדי כבוד שמתלבשת בהם הנשמה, והן אותן הימים שזכה בהם ולא חטא בהם, וי לזה שמגרע הימים למעלה, שכאשר רוצים להלבישו עם ימיו, אותן הימים שפגם הוא בחטאיו חסרים הם מן הלבוש ההוא, ונתלבש במלבוש חסר, כל שכן אם רבים הן אותן ימים החסרים, שלא יהיה לזה האיש במה להתלבש בעולם ההוא, אז וי לו וי לנפשו, שדנים אותו בגיהנם על אותן הימים, ימים על ימים פי שנים, שכאשר יוצא מעולם הזה אינו מוצא ימים להתלבש בהם, ואין לו לבוש במה להתכסות, זכאים הם הצדיקים שכל ימיהם צפונים הם אצל המלך הקדוש, ונעשה מהם בגדי כבוד להתלבש בהם בעולם הבא, בוא וראה באברהם שזכה, מה כתוב ואברהם זקן בא בימים, מפני שזכה בהם, וכאשר נסתלק מעולם הזה באותן הימים שלו ממש נכנס ונתלבש בהם, ולא נחסר מן הלבוש היקר ההוא מאומה, כמו שנאמר בא בימים, למדנו זכאים הם הצדיקים שימיהם זכאים ונשארו לעולם הבא, וכאשר יוצאים מעולם הזה מתחברים כלם ונעשו בגדי כבוד להתלבש בהם, ובלבוש הזה זוכים להתענג מעונג עולם הבא, ובלבוש הזה עתידים להחיות ולקום, וכל אותן שיש להם לבוש יקומו, זה שכתוב (אביו ל"ה) ויציצו כמו לבוש, וי לאותן רשעי עולם שימיהם בעונותם חסרים, ולא נשאר מהם במה שיתכסו כאשר יצאו מן העולם, למדנו כל אותן רשעי עולם שלא זכו להתלבש בלבוש של ימיהם, עליהם כתוב (ירמ"ז) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן חררים במדבר, וכל אותן זכאים הזוכים להתלבש בלבוש היקר של ימיהם, מתעטרים בעולם ההוא מן העטרות שנתעטרו בהן האבות^[א] מהנחל ההוא שנמשך ויוצא לגן העדן, זה שכתוב (ישעי נ"ח) ונחך ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך וגו', למדנו אלף וחמש מאות ריחי בושם עולים בכל יום מגן העדן, שנעשים בהם אותן בגדי כבוד שבעולם ההוא שנעשים מן ימים הזכאים של האנשים.

כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדלם

שאל רבי יהודה כמה לבושים הם, אמר רבי אלעזר איתני העולם מחולקים בזה, אבל שלשה הם, אחד שמתלבש בלבוש ההוא הרוח אשר בגן עדן שבארץ, ואחד יקר מהכל שמתלבשת בו הנשמה בתוך צרור החיים בין לבושי יקר של המלך^[א] ואחד לבוש שמבחוץ^[ב] שמתגשם ואינו מתגשם, נראה ולא נראה, ובזה מתלבשת בו הנפש והולכת

זוהר
 שהיא ממשלת ארץ ישראל. י. זה אור עולם הבינה והמופיע על האבות, חסד גבורה תפארת, ונמשך לגן העדן דהיינו מלכות. יא. היינו אצל גן עדן העליון. יב. מבחוץ לגן עדן התחתון באויר עולם הזה, וזה

ומשוטטת בעולם, ובכל ראש חודש ושבת היא עולה ומתקשרת עם הרוח אשר בגן העדן שבארץ, שעומד אצל פרוכת היקר^[ג] וממנו לומדת ויודעת מה שיודעת, ומשוטטת ומודיעה הדבר בעולם, למדנו שבשני קשרים מתקשרת הנפש בכל ראש חודש ושבת, בקשר הרוח אשר בין ריחי בושם של גן העדן אשר בארץ, ומשם הולכת ומשוטטת ומתקשרת עם הרוח בהנשמה הצורה בצרור החיים, ונזונת לשובע מאותן אורות יקרים של צד זה וצד זה^[ד] זה שכתוב ונחך ה' תמיד, תמיד דוקא^[ט] והשביע בצחצחות נפשך, מהו בצחצחות, אלא צחת אחת באשר מתקשרת עם הרוח אשר בהגן שלמטה, צחת שבתוך צחת כאשר מתקשרים בהנשמה שלמעלה בצרור החיים, והיינו בצח אחת, צחות שתיים, שהן למעלה מעלה לכבוד הנשמה בודאי, נפשך, כלומר צחצחות מי ינחל, זו נפשך, הנפש שלך ממש, אשרי חלקם של הצדיקים.

זוהר פרשת ויקרא (כג)

וי לעולם כאשר יסתלק ממנו רבי שמעון, שמעינות החכמה יסתתמו מן העולם, וישגו כל העולם בתורה

ויאמר ה' אל משה הנך שוכב עם אבותיך וגו', אמר רבי חייא בוא וראה כל זמן שהיה משה קיים בעולם, היה מוחה בידיהם של ישראל, כדי שלא יהיו נמצאים בחיוב לפני הקב"ה, ולפי שמשה היה נמצא ביניהם לא יהיה כדור ההוא, עד הדור שיבוא מלך המשיח, שיראו כבודו של הקב"ה כמוהם, שהם השיגו מה שלא השיגו דורות אחרים, שלמדנו ראתה שפחה אחת על הים מה שלא ראתה עין יחזקאל הנביא, ואם הן השיגו כל כך, כל שכן נשי ישראל, כל שכן בניהם, כל שכן הגבירים, כל שכן הסנהדרין, כל שכן הנשיאים, כל שכן נביא העליון משה הנאמן, שהוא היה על כלם, לאחר שמת משה מה כתוב, וקם העם הזה וזנה וגו', כך וי לעולם כאשר יסתלק ממנו רבי שמעון, שמעינות החכמה יסתתמו מן העולם, שיבקש איש דבר חכמה ולא ימצא מי שיאמר, וישגו כל העולם בתורה, לפי שלא יהיה נמצא ביניהם מי שיעורר בחכמה.

עתיד הקב"ה לגלות סודות עמוקים של התורה בזמן מלך המשיח, כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדלם

על זמן ההוא נאמר (ויקרא ד') **ואם כל עדת ישראל ישגו,** שישגו בתורה ולא יבינו דרכיה, מפני מה יהיה כך, מפני ונעלם דבר מעיני הקהל, שלא יהיה נמצא מי שידע לגלות עמקות התורה ודרכיה, אוי לאותן הדורות שיהיו נמצאים אז בעולם, אמר רבי יהודה עתיד הקב"ה לגלות סודות עמוקים של התורה בזמן מלך המשיח, לפי שאז יתקיים (ישעי' י"א)

זיו הזוהר

הלבוש ממוצע בין גשמי ורוחני. יג. והבדילה תורה ומצות. יד. של צד הרוח, ושל צד הנשמה. טו. זה רמז על מיני לבושין נעשין מן מחשבה דבור ומעשה של אור הנובע תמיד בלי הפסק דהיינו, אור עולם

ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, וכתוב (ירמי' ל"א) ולא ילמדו עוד איש את אחיו ואת רעהו לאמר דעו את ה' כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדלם, אמן כן יהי רצון

זוהר פרשת לך (פד).

ויתן עוז למלכו, איזה מלכו, זה מלך סתם שהוא מלך המשיח

וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם וגו', פתח רבי שמעון ואמר (תהלים פ"ו) פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך, מקרא זה יש לעיין בו, והנה ביארנו אותו בכמה מקומות, אבל יש עוד במקרא זה ענינים נסתרים, פנה אלי, וכי דוד אמר פני אלי וחנני^[ט] אלא בשביל המדרגה שלו שהוא נתעטר בה אמר פנה, תנה עזך לעדך, זה עז העליון, ככתוב (שמואל א' ב') ויתן עוז למלכו, איזה מלכו, זה מלך סתם שהוא מלך המשיח, אף כאן לעבדך, זה מלך המשיח, כמו שאמרנו מלך סתם, והושיעה לבן אמתך, וכי לא היה הוא בנו של ישי, עד שהיה צריך להזכר בשם אמו ולא בשם אביו, אלא הרי ביארנו שכאשר יבקש איש לקבל ישועה עליונה, צריך ללכת להזכר בדבר שהוא ודאי, ולכך היה מזכיר לאמו ולא לאביו.

זיו הזוהר

המלכות שורש דוד שיהיה יחוד פנים אל פנים, תנה עזך לעבדך, התפלל על מלך המשיח שיושפע עליו עז העליון אור עולם הבינה, והושיעה לבן אמתך, התפלל על עצמו. יז. רבי אלעזר היה סופר.

הבינה שבגן עדן העליון, מקום משכן הנשמות. טז. קשיא ליה, איך יאמר יחיד להקב"ה פנה אלי כדבר איש אל רעהו, הגם שנזכר בפסוק והסתרתני פני מהם, וכתוב ופניתי אליכם, זה שייך לעומת כלל ישראל ולא ליחיד, ומתוך שהתפלל על מדת